

Jungfruers seger-fahna vpsatt widh ährborne och wälachtadh hr. Herman Torwö...

1 Ic 1679 Thorwöste, Herman

National Library
of Sweden

8 121.
29

Jungfruers Seger- Fahna

Utsatt
Widh Åhreborne och Wälachstads

H. Herman Torwösts

Förnähm Riöp- och Handels-Mans i then förnäme
Sidd- och Handel-Staden Åbo.

Sampt
Åhreborne/ Gudfruchtigh/ och myckit Dygdertike
Jungfrues

Catharinae Teslöfs

Jordom Adlessorens i den Kongl. Hoff-Rätt
i Stoor-Förstendömet Finland.

Höghachtadh

PETTER TESLÖFS

Kärlskelige Dotters;
Jagh säger

Jungfruers Segerfahna

Utsatt på thetas Heders-Dagh

Som i Åbo begick den 25. Sept. Anno 1679.

Sammansatt af Finska Studenter.

A B D / Tryckt hoos Petr. Hans. Anckia.

29

1679

M. JACOBUS FRISCHLINUS

In Dial. Gram. Bellicoso.

SPONSUS.

DIC mihi si placeo, num sis mihi casta futura,
Jam matura viro, Sponsa pudica bono.

SPONSA.

DUC me : si placeo, tibi nunc O Sponse marito :
Sum tua : si dices : tu mihi sola places.

SPONSUS.

Ergo tibi dicam : si fies tu mihi Sponsa
Subdita : tu sola : Et qua mihi Sponsa places.

SPONSA.

FAC ergo officium quodcumque est : Sponse vicissim.
Et quacumque potes parte placere, place.

SPONSUS.

Hoc faciam, panem vultus sudore requiram
Tu vero impositum FER patienter onus.

Shet är i alles Mun som *Courtisi* mon döfwa
Som annat en haa lärt / än Jungfrur söfwa
döfwa/

At ingen *Qwinna* får beskta sigh en *Man*
Fast hade hoon sin *Börd* vthaff een ädel *Stam*.
Men doch tu *Courtisan* iagh annat weet bewissa/
(Ther du äth detta *Råd* en länge wille glijsa)
At *Qwinnan* war nu den som altidh frja först
Enär ett *Hionelagh* the word sammansäst.
Ty när tin ögon see på *Qwinnans* täcka *Kinner* /
Sij strax vthi tin *Hogh* / tu een *Ödrandring* finner /
I thet at hennes *Hyn* hon går i *Hiertat* inn
Dch rörer ther tin *Blodh* / och wärskar i titt *Sinn*.
Ja *Jungfrunes* *Magneet*, titt *Jern* så til sigh drager
Dch gör medh sin *Gestalt* at hon tigh strax behager /
At tu om deß *Person* i *Sömpnen* drömma kan
Fast besies *Heem* wist wor' längst bort i *fierran* *Land*.
O si hwad mehr hon gör / hon kommer tigh at löpa /
At tu mång *Reverens* för henne måste kröka
Tu måste bucka diufft alt på *Fransöiskt* *Manceer*
När *nostr* *Courtisan* äth *Jungfrun* sin *Hand* geer.
Tin *Lunga* gör hon lätt / at then måst färdigh wara
När tu i *Sinnet* haer tin *Bödn* för henne draga
Tu säger O *Madam*, bliiff nu min *hiertans* *Borg*
På thet then *Stam* en *steer* / at iagh nu får en *Korg*.

Sij

Sij nu tu Qwinne Pilt/ iagh äskar off tigh thetta/
 At tu i denne Saak medh migh ståar in för rätta/
 På thet at Jungfrurs Rätt/ som länge lågh i qwaaf/
 Nå allom blifwa kundt/ på thenne Hedersdagh.
 Hwem är som frija först/ nu anten Man ell' Qwinna?
 Lätt sij hwem denne Saak vthaff och två kan winna
 Lätt sij hwem starckast skäl hwem kortast hafwa kan
 Hans namn bör Jungfrus dödn vesprijda som en Man
 Mån Mannen frija först som Ordet först framförde?
 Mån han den samma war som hela Lasset förde?
 För thet at han thet Styrng/ som långst i Hiertat lågh/
 Rungiorde Bruden sin/ som nu så qwaal hans Hogh.
 Jagh frågar hwadan kom den store Kärleekz Bråna?
 At tu aff Kärleekz Lust så när måst hade dåna/
 Mon thet aff waders bruus? mån thet aff äskie dunst
 At tu så idog waar/ på samma Jungfrus gunst.
 Sij hade hon en först befriat bort titt Sinne Nam illa o-
 Så hade aldrig hon tigh legat så på Minne mhi tempore
 Men så som heñes Hj den rörde först tin hog habebat oca-
 Alltså blir du en Gäck; med skäl och med all Fogh. los vocativos
 Hör meer til Superplus min starcke documenter
 At iag til diupast putt/ tigh med tin skäl ned/änker
 Mång trötter Stund tu ser/ för hennes dngd och stic
 Men aldrig hon för dig än öfver Tråskell gick.
 Alltså är Domen san at Jungfruur kunna frga
 Ty må min Bederypart med skäl emoot migh tja
 Sy Jungfrur ha sin rätt/ ty iag wan Saken wist
 Helst när iag klagare/ får wara Concipist.
 Men bort med fruust Bleck/ och bort med isått Penna
 En annan bog tu skal/ min Penna nu strax renna
 Och skena ey så högt at lasset blir på snee
 Ty elliest fögo tack tigh mången här kan gee.

Sag troor at sielfwer Gudh han dusses Hiertan rörde /
 För än han desse två til denne Brudstool förde /
 At Adam äterfåår sitt Rött och sidde Been
 Som Manne gifwen är / til Lust och en til meen.
 Och denne Eva står / som så i syncken lyser
 För hwilkens Klarheet stoor nu sielfwa mörefret ryser
 Han och sin wärma gaaff / när hon i hiertat slööt
 At kennas widh en Man / i Seng och vthi Sköt.
 Nu såsom detta alt vthaff righ o Gudh hände
 Så öka samma Nådhi in til den sista Ände /
 Til des nu hon eli' han / aff Hwset moeste uth
 Som äntlig blifwa skal / på all ting itt Besluut!

Perfektinater scripsi

JOH: HENR. SCHÆFER

Jun:

AD SPONSUM.

Ille ego qui quondam tibi carmina
 mæsta canebam,
 Cum mors sæva suas irarum fudit ha-
 benas,

Atq; tuam partu vitam finire coëgit
 Uxorem. Membris placidam cum cura quietem
 Non dedit & largos vetuit te ducere somnos.
 Compulit & noctu, cum alios sopor altus haberet,
 Lumina, Cor, lachrymis ac tristitiâ lacerare!
 Ille ego qui iunxi solamina (si qua fuere)

Ipsè

Ipsē quia æger eram de capto vulnere. Versus
Ast iam lætitiæ tenui modulabor Avenâ.
Sic cecinere prius divino numine vates
Inflati; Mundus flammâ crepitante cremandus
Atq; ruant arte hæc exstructa habitacula: Verbi
Nullus apex, nullum Domini punctumve peribit,
Sponse! procul dubio vocem nosti esse profatam
A Dominante Deo, qui celsa premit, levat ima:
Tristitiâ gemituq; premam pia corda virorum
Et quicumq; colunt magni loca pervia Mundi,
Mentibus inde ægris volo gaudia fundere læta.
Tempore prælapso quod verum tu didicisti
Esse: Doloris n. Deus undâ te satiârat,
(Excipiam largos gemitus quos sat inimici
Extorquent læti, & quo gaudent sanguine iuncti)
Sed nunc lætitiæ temet Deus imbri rigârat,
Nunc fluit heic rivus per cor pia gaudia ducens.
Nonne virago decens, vacuove a vera cubili
Te recreat, Animum lenit, sua basia figens?
Cujus parca patrem licet abstulit usibus atra
Mature: ramen est benè sic ornata Virago
Ceu rosa, quod possit jamjam decorare coruscans
Fulgentem thalamû; fulcrumve domus stabile esse,
Forte rudem satis est tibi sic cecinisse Poëtam,
Si velis unde meam poteris cognoscere mentem.
Pergite nunc Musæ meaq; his adiungite vota:

Com.

Comoda tot veniant quot guttas agmina aquarum
Secum imensa vehunt: Thalami fundator honesti
Ipse Deus cello vobis benedicat Olympo.
Desine sic humiles mea fistula dicere versus,

Til Bruden.

Stepp i willand Hass aff stormen hijt/dijt drif-
wes/
I fahra swåfwer stoor når. Haswet håfftigt ijs-
wes/

Sigh önskar komm' i Land der dett må niuta roo
Och vthi godan Hampn för Stormen trgger boo.
Och seen det hunnet haar och kommit til det ställe/
Hwar det kan bli' i Frijd och trygg för Stormens wälle/
Steppfolcket hugna sigh / då nppes hoos dem Frögd
At Herren haswer sandt them Hielp aff Himels Högd.
Sij! sammalunda må nu Eder Smärta lugnas
Frambringas hoos Ehr Frögd / Eht Hierta må väl
hugnas/

In vthi Sorge, Stepp I här til seglat haar
Och önskat vinna Hampn/med Lust der blifwa qwar.
Haar ey den grymme Dödh Ehr Fahr otidigt röfwat/
Således moot all Hopp/ Eht unga Liiff bedröfwat?
Der aff I Orsaak sådt til Sorg och Klagelåat/
Då måttat Ehr medh Suck/ medh Jämmer/ Dust
och Gråat.

Då suckat soraelig: Min Moder är en Änckia!
Ach! iagh är Faderlöds/ det wil mytt Hierta fränckia.
Med störste wända hört Ehr Bröder qwittra så:
Hwar Man of sielpa will som Faderlösa gåå!

Om

Sin man medh rätta wil tilbakars listet tänckia /
 Haar intet hErren Gudh Ehr welat Sorg instänckia?
 I det han för ett Åhr förmedelst Eld och Brand/
 Haar welat brnta neer Ehr Huus til Aska / Sand.
 Orsaak i hade då med flaglig Röst instänckia ;
 Nu tuckes såsom Gudh migb aldeels will' förglömma.
 Een Fogel haar sitt Boo/ och! iagh är Huuse will/
 Hwart wil iagh gånga nu? hwar skal iagh blifwa still?
 Men sådant alt I haar medh Lust aff Gudh mottagit/
 Och ingalunda stort på Hiertat sådant slagit /
 Wål weetandes at säll är den som hErren mill/
 Medh sitt kårkomne Rijs i Werlden aga will.
 In haar och hErren Gudh Ehr derfor' welat löna/
 Och medh een Waka sködn Ehr yngdoms tijdh bekröna/
 Säll är I hicksam Brudh/ som nu haar sådt en Wån/
 Een Wån som möta weet Ehr Dngd/ medh Dngd igen.
 In swinna låter Sorg/ Ehr frögdefull här ställer/
 Och tucker ingen Ting den Sorg moot Frögden galler!
 Här sknder Ehr medh hast at dricka Susters Skåål/
 Och lysa låter så Ehr dngdig: kärlekz: Stråål.
 Ach sjs! Hiertrödrig Dam, Sampntagh I må en spara/
 Men låata Ser moot Ett/ ja mång moot många swara/
 Een Kys medh halfft Dusijn aff Ehr betalas må/
 Brudgummens Hierta skal til Lust vptändas så.

CONCLUSIO VOTIVA.

I goda taar' min Dienst den iagh frambringa kunde
 Och enskar iagh all sids: Needfalla nu på stunde
 Gud; helge Andes Nåd; han Eder läec sã
 Hwad Eder lyfter self och I begära må.
 Ja! och at Skräddaren aff Moor må Skulden bära/
 At han så facter' mån' Kläderna fram på skåra/
 På det ett fyrkant Skepp / som Gud Ehr nys då gaff/
 Må segla aff och til i ett fyrkantigt Haaff.

GUSTAVUS GRONOVIVS, O. Bothn.